

OBAVIJESTI

Kroz tjedan posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 22. 10.	Svagdan 29. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Utorak 23. 10.	Svagdan 29. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Srijeda 24. 10.	Svagdan 29. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Četvrtak 25. 10.	Svagdan 29. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Petak 26. 12.	Svagdan 29. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Subota 27. 10.	Svagdan 29. tjedna kroz godinu	u 9,00 i u 19,00 sati
Nedjelja 28. 10.	30. NEDJELJA KROZ GODINU	u 7,30; 10,00 ; 11,30 i u 19,00 sati

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00**; 11,30 i u 19,00 sati.
- Današnja milostinja je za misije. Također koji želi dati svoj dar za misije kroz slijedeći tjedan može donijeti u župni ured.
- Danas u 20,00 sati susret roditelja prvopričesnika.
- U listopadu se svake večeri moli listopadska pobožnost u 18,30 sati.
- Započela je Godina vjere zato ćemo utorkom organizirati **razgovor o vjeri odraslih** u vjeronaučnoj dvorani nakon večernje sv. mise.
- U četvrtak je cjelodnevno klanjanje. Upišite se na papir u sakristiji.
- U petak u 20,00 sati je susret mladih iz Cresa i Lošinja uoči svetkovine Svih Svetih.
- U subotu će prva sv. misa biti u 9,00 sati u kapeli Srca Isusova i u 19,00 sati u župnoj crkvi.
- U nedjelju navečer susret roditelja kandidata za sv. krizmu.
- Tisak: Glas koncila, Radosna vijest, Kana.

- Vjeronauk ili vjeronaučna radionica:

- „Mali anđeli“ imaju probe – utorkom u 16,15 sati.
- za prvopričesnike je srijedom u 16,00 sati.
- za krizmanike petkom B i C u 17,00 sati, a D u 16,00 sati.
- za 3. razred ponedjeljkom u 16,00 sati. - za 4. razred utorkom u 16,00 sati.
- za 5. razred četvrtkom u 15,00 sati. - za 6. razred srijedom u 17,00 sati.
- za 7. razred utorkom u 17,00 sati.
- Petkom je susret mladih u 20,00 sati.

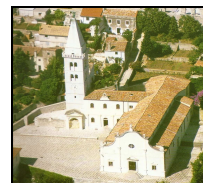
U crkvi sv. Nikole sv. mise su u 18,00 sati osim u srijedu u 8,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj

Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.

<http://www.dekanat.losinj.hr>; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr

Odgovara: Ivan Brnić, župnik

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: V

21. listopada 2012.

Broj: 211

29. NEDJELJA KROZ GODINU MISIJSKA NEDJELJA

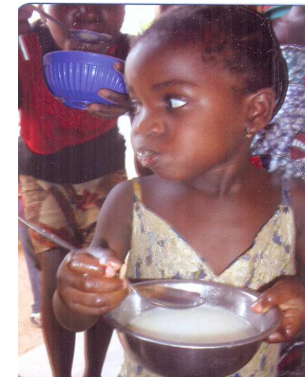
Današnja čitanja

Prvo čitanje: Iz 53,10-11

Drugo čitanje: Heb 4,14-16

Evangelje: Mk 10,35-45

U ono vrijeme: Pristupe Isusu Jakov i Ivan, sinovi Zebedejevi, govoreći mu: "Učitelju, htjeli bismo da nam učiniš što te zaištemo." A on će im: "Što hoćete da vam učinim?" Oni mu rekoše: "Daj nam da ti u slavi tvojoj sjednemo jedan zdesna, a drugi slijeva." A Isus im reče: "Ne znate što ištete. Možete li piti čašu koju ja pijem, ili krstiti se krstom kojim se ja krstim?" Oni mu rekoše: "Možemo." A Isus će im: "Čašu koju ja pijem pit ćete i krstom kojim se ja krstim bit ćete kršteni, ali sjesti meni zdesna ili slijeva nisam ja vlastan dati - to je onih kojima je pripravljeno." Kad su to čula ostala desetorica, počеше se gnjeviti na Jakova i Ivana. Zato ih Isus dozva i reče im: "Znate da oni koji se smatraju vladarima gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću. Nije tako među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj! I tko hoće da među vama bude prvi, neka bude svima sluga. Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge."

U GODINI VJERE – RAZMIŠLJAJMO!

GODINA VJERE
2012
2013

33. Što su Simboli vjere?

To su oblikovani obrasci vjere koji se još nazivaju „Vjeroispovijesti“ ili „Vjerovanje“, a kojima je Crkva od svojih početaka sažeto izražavala i predavala svoju vjeru obrascima koji su bili mjerodavni za vjernike.

ŠTO ZNAČI BITI MISIONAR?

Ovo je prijedlog homilije i zato ne moramo izgovoriti svaku riječ otisnutu na ovom papiru, niti je svojim glasom izreći. Ovom je prijedlogu, ovim mislima tek želja da otkaju novo tkanje oplemenjeno nitima poticaja, a sve u želji da i mi i oni koji nas slušaju ili čitaju bivaju nukani na razmišljanje, a možda i čine vezane uz misterij svakodnevice kršćanina na koji nas je pozvao Isus: misije.

Pred kraj Evanđelja po Marku Isus poziva učenike: „Pođite po svem svijetu i propovijedajte Evanđelje svemu stvorenju“: „Sve stvorenje“ u ono doba bilo je Sredozemlje s različitim narodima, a u naše dane to su novootkriveni kontinenti. zato „propovijedati evanđelje svakom stvorenju“ znači ići među pripadnike svih naroda te im svjedočki naviještati Isusova djela i riječi. Uz to, Isus apostolima govori da će ih pratiti znakovi: u Isusovo će ime izganjati zloduhe, zborit će novim jezicima; na nemoćnima će polagati ruke i bit će im dobro. Taj Isusov govor vjerom nam daje sigurnost da se to može događati i danas. No ako današnji misionari možda neće činiti čudesa kao Isus i Apostoli, mogu činiti čudesa dovodeći kršćanske učenike, liječnike, medicinsko i tehničko osoblje koje će narodima u razvoju graditi ceste, podizati škole i poduzeća, učiti ih da s dostojanstvom priskrbljuju hranu za svoje obitelji.

Isus je uskrsnućem ušao u proslavljeno stanje iz kojega može pomagati ljudima. Kršćani koji vjeruju u Isusovu proslavljenost osjećaju se dužnima pridonositi da što veće broj naroda i pojedinaca dobije udio na Isusovoj proslavljenosti po krsnoj vjeri. Okusivši to, sv. Pavao piše Korinćanima: „Što navješćujem Evanđelje nije mi na hvalu, ta dužnost mi je. Doista, jao meni ako evanđelja ne navješćujem.“ Svoje misionarsko djelovanje među poganima Pavao smatra dužnošću zato što mu se ukazao uskrsli Krist te ga pozvao da bude vjernik i poslao da njegovo ime i evanđelje naviješta poganskim narodima.

Toliko smo puta slušali i čitali o ljudima i o njihovim herojskim pothvatima. Njihove životne priče ispunjavaju naš duh i prožimaju naše tijelo trncima strahopoštovanja, divljenja ili pak želje za oponašanjem, pa čak i premašivanjem njihovih dostignuća. Iako je Isus rekao da učenik nije nad učiteljem, želja da se njegove dosege i spoznaje nadmaši ne može se tek lako zatomiti ili izbrisati.

Govoreći o misijama, želja mi je osim novozavjetnih osoba spomenuti i neki suvremeniji primjer. Možemo govoriti o svojim željama, svojim konkretnim iskustvima misijskog djelovanja u svojoj domovini, ali primjer želimo potražiti daleko. Tamo nas kršćane misao nužno vodi kad u našim ušima odjekne riječ misija: daleko, među drukčijima, najčešće siromašnjima no opet, taj primjer traži blizu kako bih bio razumljiv našem mentalnom sklopu, našoj duši. I nalazim ga u imenu Ante Gabrića. Kako bismo osvježili svoje poznavanje tog čovjeka, navodim tek nekoliko biografskih crtica. Rođen je

1915. godine u Hrvatskoj, u Metkoviću. Jednom zgodom, u vremenu dok je bio učenik u travničkoj gimnaziji, na njega su izuzetan dojam ostavila dva misionara koja su prije odlaska u Indiju svratili u Travnik. Bila je to za njega i njegove prijatelje prava atrakcija. Njihov stav, govor, primjeri bili su vjerojatno ono što je odgovaralo njegovoj duši. Ante je odlučio postati svećenik i stupio je u Isusovački red sa željom da postane misionar u Indiji. Nakon novicijata i studija filozofije 1938. brodom „Victoria“ otišao je u daleku Indiju. Prve godine proveo je u mjestu Hazaribaghu i Bošontiju učeći jezik i običaje Bengalaca. Studij teologije završio je na obroncima Himalaja u mjestu Kurseongu, gdje je i zaređen za svećenika 1943. iscrpljen o. Ante je umro 20. listopada 1988. te je pokopan po vlastitoj želji pod palmama nadomak Bengalske džungle u Maria Polliju, uz kapelu koju je gradio. Ispunili su mu i posljednju želju te mu u grob stavili onu grudu hrvatske zemlje koju je sa sobom ponio iz domovine i bočicu mora Jadrana. U napasti smo sada nabrajati akcije, izgrađene zgrade, crkve, škole, bolnice, brojke krštenih. No, potrebno je spomenuti koliko je vrijedno ono što je učinjeno u skrovitosti, ono gdje su darivani dugi sati nekom „bezvrijednom“ za ovaj svijet.

Ante recimo, smatra velikim misijskim pothvatom ispuniti želju za narančom bolesne djevojčice Magdalene i šalje čovjeka sedam milja po nju. „Oboljela je od tifusa... Htio sam nešto dati Magdaleni. Imao sam nekoliko biskvita u torbi. Nabavio sam joj malo mlijeka u selu pa sam sve to za nju pripremio. Onda sam je zapitao da li još nešto želi. Kao da se bojala reći. Onda potihom prošapće: „Jednu malu naranču!“ I oborila je oči jer se bojala da je previše tražila. Malo poslije otvori oči. Bolne oči s blagim prikrivenim osmjehom, kao da su se molile da se ne ljutim na nju zbog ove molbe... „Malu naranču.“ Gdje ću je dobiti u ovom pustom kraju?! No, bilo kako bilo, Magdaleninu želju treba ispuniti. I onda mi sinu sretna misao: Danas je sajam kojih sedam milja odavde, u selu Beltoli. Tamo će doći trgovci sa svih strana. Bit će sigurno i voća. Izvadio sam 50 centa i poslao jednog čovjeka u Beltoli. Već se spuštao sumrak; kad se on vratio – s narančom u ruci“.

I premda je od o. Ante bilo daleko svako teoretiziranje o biti misija, ipak iz jednog razgovora s njim njegovi životopisci bilježe: „Što znači biti misionar? Znači: dati Isusa drugima, dati život za druge. Isus je najveći misionar. Draga je Gospa također misionarka jer je nama dala Isusa.“ Kako ja mogu dati Isusa drugima? Kome? Što činim i za one daleko ili one koji onima daleko daju Isusa?

Neka nam ovih nekoliko misli budu poticaj za traženje odgovora na potonja pitanja, istraživanje nadahnuća u samom druženju s Isusom, molitve za snagu spoznato sprovesti u djelo.

vlač. Marko Kovač

